

ಯೇಸುವಿನ ಸೇವೆಯ ಶೋನೆಯ ವಾರ

1. ಬೇಧಾನ್ಯಾಷಣ್ಣ ಅಭಿಷೇಕ (ಮತ್ತಾಯ 26:6-13; ಮಾರ್ಕ 14:1-11; ಯೋಹಾನೆ 12:1-8).-ಐಶ್ವರಾರ ರಾತ್ರಿ ಯೇನುವು ಬೇಧಾನ್ಯಾಷಣ್ಣ ತಲುಹಿಡ್ದನು. ಹನ್ನುಹಬ್ಜಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನನಮಾಹಕ್ಕೆ ಆತನು ಆನತ್ತಿಯ ಕೆಂಪುವಾಗಿದ್ದನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಟ್ಟಂಡಳಿಯ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲ ಇರಲು, ಇಲ್ಲವೇ ಎಣ್ಣೆಮರಗಳ ಇಂತಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಿದ್ದೊಳ ಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಡೆರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ದಾಣಹೊಳ್ಳಿತ್ತಿದ್ದಾಗಿ, ಆತನು ಜಿರಹಲಿಜಿತವಾದ ಬೇಧಾನ್ಯಾಷಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಯಾವಾಗಲೂ ನ್ಯಾಗತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯಾದ ಆತನು ಈಗ ಮೂರನೆಯನಲ್ಲ ನ್ಯಾಗತಿನಲ್ಲಿದ್ದನು. ನಬ್ಬತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಿತಯಾಲ್ಲ ಕಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದವುದು; ಆದರೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಕುಕ್ಕರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೀಮೋನನ ಮನೆಯಾಲ್ಲ ಆತನ ಗಾರವಕ್ಕಾಗಿ ಲಾಪವು ಏಷಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಲಿಯಿಂತು, ಮಾರ್ಗ ಈ ಮತ್ತು ಲಾಜರನು ಅಲ್ಲದ್ದರು, ಒಬ್ಬನ ಜೀವವು ಪುನಃ ಬಂದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅನಂದಿನುತ್ತು, ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಸಿಯು ನವಿಕೆಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ತಾವು ಬಹಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಾಗೆ ನಸ್ಸಿಧಿಯಾಲ್ಲ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಜಿಲಿದ್ದರು, ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬರು ಅಲ್ಲದ್ದರು. ಕರ್ತನೆ ಮುಖವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿ ನೊಂಡುತ್ತೇ ಆತನ ಕೃಷಾಭರಿತ ಚಾತುಗ ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿನುತ್ತು ಆಕೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಹಿನಲಾರಿಂಬಾದಿಂತು. ಆಕೆ ಎದ್ದಿಂತು, ಮತ್ತು ಬಹು ಬೆಲೆಯಾಳ್ಳ ಸುಗಂಧ ಭರಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಯ್ದಿಂತು, ಆ ಮೇಲೆ ಆತನು ಮೇಜಿಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಹಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಯ್ದಿಂತು. ಈಗಿರುವಂತೆ ಆಗಲೂ ಬರಣ ಜನಲಿದ್ದರು. “ಹಾಳ ಮಾಡುವಿಕೆಯನ್ನು” ಲೀಕಿಸಿದರು; ಆದರೆ ಯೇನುವಿಗೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೊಲಿಸಿದ್ದು, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಯಾಲ್ವಾಣಿಕ್ಕಾಗಿತ್ತು, “ಕೇಂದೆಯನ್ನು ಜಿಲ, ಕೇಂಗೆ ಯಾಕೆ ತೊಂದರೆಕೊಡುತ್ತಿಲಾ? ಕೇಂಕೆ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕಾಯೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ; ಕೇಂಕೆಯ ಮುಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಲುತ್ತರ ತೀಯಿ ಗೋಷ್ಠರ ನನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ತೈಲವನ್ನು ಹಕ್ಕಿದ್ದಾಳೆ.”¹

2. ಭಾನುವಾರ: ಜಯಾಚ್ಯಾವಜ ಶ್ರವೇಶ (ಮತ್ತಾಯ 21:1-17).-ಹನ್ನುಹಬ್ಜಿದ ವಾರ ದಲ್ಲಿ ಯೆರಾನಲೆಂಮು ಹಲ್ಲಿಸ್ತೀನನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ನಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳಿಂದ ತುಂಜಿಕೊಂಡಿತ್ತು; ಅವರಲ್ಲ ಅನೇಕ ಈಗಿರು ಯೇನುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಂಪದ್ದರು, ಹೆರೆಯದಲ್ಲಿಯ ಸೇವೆಯ ಹಲಣಾಮವು ಮತ್ತು ಲಾಜರನನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸಿದ್ದು ಬಂದು ಕಡೆಯಾಲ್ಲ ತುಸಿದ್ದಿಯನ್ನು ತುಕಾಶಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಾಲ್ಲ ತಿರನ್ನಾರುದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಜ್ಜುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂತ್ಯವು ನಬಿಂಹಂಚಾಗಿತ್ತು; ಆದುದಲಿಂದ ತಿರಸ್ತಲನಾಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬಹಿರಂಗ ಮೇಸ್ಸಿಯಾಸಿಕ್ಕ ತುರಿಂಗನತ್ತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆಕೊಣ್ಣಿನು. ಯಾವುದು ಸಂಕೇತವಾದ ಈಗಿರೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವದಲಿಂದ ತನ್ನ ಆಳ್ಳಕೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಣ್ಣೆಮರದ ಬೆಟ್ಟಪನ್ನು ತಲುಹಿಡಿದಾಗ, ಹಟ್ಟಂಡಿಂದ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳ ಬೇಧಾನ್ಯಾಸಿಂದ ಆತನೊಂದರೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ

ನಂತರಗಳನ್ನು ನಂದಿಸಿದವು; ಮತ್ತು ಹೊಳೆಣಣಿಗಳಂದ ಹೊನ್ನಾಗಳಂದ ಮತ್ತು ಜಯಶಾಂಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಂದ ಅತನು ಯೇರಣನಲೇಬಿಗಿ ಕರತರಲ್ಪಟ್ಟನು. ಇಡೀ ಹಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಗಢಲವಾಯಿತು, ಹೊಳೆಣಾಟದ ಮನೋ ಉದ್ದೇಶಗಳಂದ ತಂಜಿದ್ದವು. ಅದು ಕೆಲವಲ ಸ್ಥಳೀಯವಾದ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು; ಎಣ್ಣೆ ಮರಗಳ ಬೆಳ್ಳದ ಮೇಲನಿಂದ ಯೇರಣನಲೇಬಿಗಾಗಿ ಅತನು ಕಣ್ಣೀಲಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅದು ತಣ್ಣಾಗಾಗಿ ಬೀರೆಯಾಗಿದ್ದ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಲಾಕಿಸಿತು. ಅದು ತನ್ನ ಕರೆನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರೆ ವಿನಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಕೆಳಕೆಂದೇ ಇರಲಾರನು, ನಾವು ಉತ್ತರಕೊಡಲಾರೆವು. ತಿರಸ್ತಲಿನುವುದೇ ಅಂತಿಮವಾಗಿತ್ತೇಂದು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಬಲ್ಲಿತ್ತು. ಅನಕ್ಕಿಯಿಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷ್ಯರು ನಿರಾಶರಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ ನಂಂತರಿಬಿಲ್ಲ; ಅದರು ಸಿಲಾಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಯೇಸುವು ಮೇಸ್ಟಿಯಾಸಿಕ್ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಮುಂದಿಸಲಾಗ್ಲಿ; ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಶ್ರುತಿಕ್ಷೇಮಾಡಿ, ಅತನು ರಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಬೀಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

3. ಹೊಮ್ಮಾರ: ಫಲವಿಲ್ಲದ ಅಂಜಾರದ ಮರ; ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಏರಡನೆಯ ನಲ ಬುಕ್ಕಿಕೆರಿಸಿದ್ದು (ಮತ್ತಾಯ 21:12, 13, 18, 19; ಮಾರ್ಕ 11:12-18).-ಹುತ್ಕೆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ದಾಲಿಯಲ್ಲ ಯೇಸುವು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತಕಾಯೆವ್ಯಾ ನಾಮ್ಯವೂ ಅಗಿರುವ ಅದ್ವಿತಕಾಯೆವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಫಲವಿಲ್ಲದ ಅಂಜಾರದ ಮರವು, ತನ್ನ ಅನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಎಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಅನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಫಲಭರತತೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಒಂದು ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ಅದು ನಾಶವಾಗಿ ಹೊಂತಾತು; ನುಳ್ಳಿ ಹಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅದರ ಅಂತ್ಯ ನಾಶನವಾಗಿರುವ ನುಳ್ಳಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯೋಣ್ಯವಾದ ಸಂಕೇತ. ದಾಖಿಹೋಗಿ ಯೇಸು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು, ಭಾನುವಾರದ ಸಬ್ಲಿಕ್ಸ್‌ಗೆ ಫಲತಾಂಶದಂತೆ ಅತನು ತನ್ನ ಶ್ರದ್ಧಮ ಹನ್ತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅದನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಿದನು. ಒಂದು ಅನಕ್ಕಿಯಿಷ್ಟು ಫರನೆಯು ಯೋಣಾನಸಿಂದ ಕಾಣ್ಣಿಲನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (12:20-33) ಅದು ಫಿಲಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಂತ್ರೇಯರು ರ್ವೀಕ್ರಿ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರತಿಭಿರ್ಗಳನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಬಣಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ತಾನು ಶಿಲಬೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್, ಅತನ ಬಣಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಗಳ ಜನರು ಎತ್ತಿ ಯಲ್ಪಡುವರು ಎಂಬ ಸಮಯವನ್ನು ಅತನು ಮನಸ್ಸುಡಿದನು. ಯಜಿದಿದ ಅತನ ಹಾಣಿ ಮುದುಡಿತು; ಆದರೆ, “ಗೊಳಿದಿಯ ಕಾಳಿ ಭೂಬಿಯಲ್ಲಿ ಜಡ್ಡ ನಾಯದಿದ್ದರೆ ಒಂದೇಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು.”² ಹೀಗೆ, ಹೊನೆಯವರಿಗೆ, ಯೇಸುವು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮುಂದಿತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅತನು ಅಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ರೂಪೀಸಿ³ ಭೂಲೋಕದ ನಾಮುಜ್ಞವನ್ನು ನಾಃಫಿನಬಹುದಿತ್ತು; ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಹಿಕ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಗೆಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನ ಕಿರಿಂಟ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಿರಿಂಟ ನಕ ಶಿಲಬೆಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದವು.

4. ಮಂಗಳಾರ: ಶ್ರುತೀಗಳ ಕಿವ (ಮತ್ತಾಯ 21:23-25:46).-ಕೇಗೆ ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಬಹಿರಂಗ ಸೇವೆಯ ಕೊನೆಯ ಹಾಗೂ ಅತೀ ದೊಡ್ಡದಾದ ದಿನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಅತನನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ಅವಮಾನಪಡಿಸಲು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ನರಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ತರೆಯುತ್ತದೆ: (1) ನನ್ನೆತ್ತಿನಿಂದ ಒಂದು ಸಬುತೆಯ ಅತನ ಅಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಳಕುತ್ತದೆ; (2) ತೆಲಿಗೆ ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಫಲನಾಯಿಲಂದ; (3) ತುನರುತ್ತಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸದ್ಯಕಾಯಿಲಂದ; (4) ದೊಡ್ಡ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತುನಃ ಫಲನಾಯಿಲಂದ; (5) ಕಿತ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಯೇಸುವಿನಿಂದ. ತನ್ನ ಸಲನಾಯಿಯಾದ ಉತ್ತರಗ

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ನಾಮ್ಯಗಳ ಮಹಾ ಗುಂಪಿನ ಮೂರು ನಾಮ್ಯಗಳಲ್ಲ ಹೊಂದನು. ಅಂದರೆ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು, ದುಡ್ಡ ಒಕ್ಕಾಗರು ಮತ್ತು ಅರನನ ಮಗನ ಮದುವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವೈಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರಿಗಿ, ಅವರ ಮೇಲೆ “ಜಿವನ ಪೂರ್ವ ನಾಕಾಗುವಷಣ್ಣು” ಗದಲನುಬಿಕೆಗಳನ್ನು ನುಲಿಸಿದನು. “ಅಯೋ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ಹಲಿನಾಯರೇ, ಕರಣಗಳೇ”⁴ ಎಂದು ಬಲವಾದ ವಿಶು ಸಿಡಿಲುಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಡ್ಡವು. ಅದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅದು ಮರಣಾಂತರ ವಾಗಿತ್ತುಂದ ಯೀಂನುವು ತಿಜದಿದ್ದಿರ ಬೇಕು. ಅದುದಲಿಂದ ಆತನು ಯಾವುದೇ ಕರುಣೆಯನ್ನು ನಿಲಂಟಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಯೀಂನುವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಜಣ್ಣ ಹೋಗುವಂತೆ, ಕೊನೆಯ ಘಟನೆಯು, ಬಿಧಿಯೆ ಏರಡು ಕಾನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚೆಳ್ಳಿಕೆ. ಮಹಾ ಗದಲನುಬಿಕೆಯ ನಂತರ ಈ ಸುಂದರವಾದ ಘಟನೆಯು, ಖಿಮಬಂಡೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲ ನೀಲಾಲೀಹಿತ ಬಗ್ಗೆಯಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಹನ್ನೆರಡು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಣುಹೊಳಿ, ಆತನು ಹಟ್ಟಣದ ದೇವಾಲಯದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಳ್ಳಿಮುರಗಳ ಬೆಣ್ಣದ ಇಳುಕಲನ್ನಲ್ಲ ಕುಂತು ತೊಂಡನು. ಅಲ್ಲ, ದೇವಾಲಯದ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಾಗಳ ಮೇಲನ ಇಷ್ಟರು ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಏರಡನೆಯ ಬರೋಣದ ಬಗೆಗಿನ ತ್ವರ್ಣಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ಆತನು ಯೀರಳನಲ್ಲಿ ಖಿನ ನಾಶನದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಏರಡನೆಯ ಬರೋಣದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿದನು, ಅದೆಲ್ಲದರ ಹಾಗಳು, “ಎಳ್ಳರವಾಗಿಲಿ; ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲಿ; ನಿಮ್ಮ ಅವಕಾಶಗ ಇನ್ನು ಬಿಚೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂಬುದಾಗಿದ್ದವು. ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಕನ್ನೆಯರು ಮತ್ತು ತಲಾಂತುಗಳ ನಾಮ್ಯಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಒತ್ತಿಪೋಳಿದನು. ಅನಂತರ ಮತ್ತಾಯ 25ರಳ್ಲಿ ದಾಳಿಯದ ನಾಗ್ಯಯತೀಳಿಕೆಯ ಗಂಭೀರವಾದ ಜಿತುವು ಬರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂಗ ಯೀಂನಿನ ಬಹಿರಂಗ ನೇರೆಯ ಅತ್ಯಂತಾದ್ವಾರೆ ದಿನವು ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೋಳಿಸಿದೆಯಂದಲೂ ಘಟನೆಯಂದಲೂ ಬಿಬಿಧತೆಯೊಂದಿಗೆ ತುಂಜಕೊಂಡಿತ್ತು ಯೀಂನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತೆಲಸಿಬಿಡು ನಡೆದ ನಂತರ, ಪುನಃ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದನು.

ಆದರೆ ಆತನ ವೈಲಿಗಳು; ಅವರೊಂದಿಗೆ ದಿನವು ಹಾಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳಲಿ. ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು, ಹೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆತನು ನಾಯಬೇಕು, ಏರಡನೆಯದಾಗಿ ಆತನು ಹಬ್ಬಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲಿಲ್ಲಡಬಾರದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಿಸಿಕೊಂಡರು; ಯಾಕಂದರೆ, ಕರಣಗಳಾದ ಅವರು ಹೇಳಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಸ್ನೇಹಪರನಾಗಿದ್ದ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಲು ಅವರು ದೈಯಗೊಳ್ಳಲಿ.⁵

ಮತ್ತು ಈಗ ನಾವು ಜಲತ್ತೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಗೂಡವಾದ ತ್ವರ್ಣಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಯಾದನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಆತನು ಎಲ್ಲಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲ ಉಜ್ಜಾದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತಿಜದವನಾಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಒಡೆಯನನ್ನು ಹಣಕಾಗ್ರಿ ಹಿಡಿದು ತೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಹಣದಾಶೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತೆಂದು ವೃತ್ತಾಂತಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋಳಿ ನುತ್ತುವೆ (ಮತ್ತಾಯ 26:14, 15; ಮಾರ್ಕ 14:10, 11; ಲಾಕ 22:3-5; ಹೋಗಣ ಯೋಹಾನ 12:4-6). ಶ್ರೀತೀಯ ಅಹಂಕಣೆಯನ್ನು ತಣ್ಣಾಗಿ ಕಂಡವನು. ಮೂರತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಮ್ಯಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಒಡೆಯನನ್ನು ಮಾಲಿದನು. ಇದು ಮುಖ್ಯ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಅಹಂಕಣೆಯ ಬೆಲೆಯ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.

೫. ಬಿಧಿವಾಗಿ: ಖಿಮಬಂಡೆಯ ಹೊಡಬಿಂದಿ ಶಾಂತತೆ.-ಬುಧವಾರದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ದಾಳಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಳ್ಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು

ಜಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.-ಇಡೀ ಹಟ್ಟಣವು ಗಮನಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಅತನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಶ್ವಯು ಹಡುತ್ತಿತ್ತು; ಅತನ ವಾರ್ಯ ಕೆಳಲು ಜನರು ಹಸಿವೆಯಂದ ಅಧ್ಯರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅತನ ರಕ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಾಲಿಕೆಯಂದ ಇಧ್ಯರು. ಆದರೆ ಅತನ ಕಾಯಂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅತನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬೇಧಾನ್ಯದಲ್ಲ ತೈಯೇಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಿರ ಬಹುದು; ಬಹುಶಃ ಅತನು ಅಂತಿಮ ದೃಷ್ಯಗಳಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿತಯಿಲ್ಲ, ಶ್ರಾಧ್ಯನಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಿನವನ್ನು ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ಅದು ನಮಗೆ ತಿಜಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ರಹಸ್ಯದ ಪರದೆಯು ಆ ದಿನದ ಮೇಲೆ ಮುಜ್ಜಿತ್ತು, “ಆ ರಾತ್ರಿ ಭಾಬಿಯ ಮೇಲೆ ಅತನು ಮಲಿಗೆಯಾಂದನು. ಗುರುವಾರ ಶ್ರಾಧೆಕಾಲ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಂದೂ ಸಿದ್ದಿಕೋಣದಂತೆ ಎಳ್ಳುತ್ತಿಕೊಂಡನು.”

6. ನಿತ್ಯಾರ್ಥ: ಹೊಸೆಯ ಭಾಜನ (ಮತ್ತಾಯ 26:17-35; ಯೋಹಾನ 13:1-17).

-ಗುರುವಾರ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹಸ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಹಡಿಸಲು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ರಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ತನ್ನ ಹಸ್ತರಕು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮೇಜಿನ ಬಳ ಕುಳಿತಕೊಂಡನು: ಯಾಕಂದರೆ ಯಾದನು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲದ್ದನು - ಕಾಣಿಸುವಿಕೆಯಿಲ್ಲ, ಇಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು: ಹೃದಯದಲ್ಲ ದೈಹಿಕಿಯ ಮತ್ತು ಗುಢಜಾರನು. ಅನ್ವಯತ ನ್ನಾನದ ಜರ್ಜೆಯಾಂದ ತಮ್ಮ ನ್ನಾಳದಲ್ಲ ಕೂತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಜಿಕ್ಕು ಗುಂಪಿನ ಮೇಲೆ ಮೋಡ ಕಬಿದಿತ್ತು, ಆ ಸುಂದರವಾದ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ, ಅಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದರಲ್ಲ ಆದಾಗ್ಯ ಕಲಣವಾದ ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲ, ಯೀಂನುವು ಅವರ ಮಹತ್ವಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಗದಲಿಸಿದನು. ಅನನದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು, ನಾಮಾನ್ಯ ನೆಂಬಕನಂತೆ ಅವರ ಹಾದಗಳನ್ನು ತೋಳಿಯಲು ಮುಂದಲಿದನು; ಆಗ ಗಣಜಾಗೋಂದ ಶಿಷ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಂಡು ದೀನತೆಯ ಮತ್ತು ನೆಂಬೆಯ ಹಾರವನ್ನು ತೋಳಿಸಿದನು. “ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೋಡುವನು”⁶ ಎಂದು ಯೀಂನುವು ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಮೋಡಗಳ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಯಾಗ್ರಾತ್ ಹೋದವು. ಯಾದನು ಬೇಂ ಗೆನೇ ಹೋರೆ ಹೋದನು - ಯಾವುದೋ ಸ್ನೇಹದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹೋದ ಸೆಂದು ಶಿಷ್ಯರು ತಿಜಿದರು; ಯೀಂನುವು ತಿಜಿದಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕತ್ತಲೆಯ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಕಾಯ್ದರಾಹಕ್ಕೆ ತರಲು ಹೋದನು. ಅಮೇಲೆ ಯೀಂನು ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠಸಿ ಹೋಗುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಸಿದನು. ಸ್ವಭರವನೆಯಿಷ್ಟ ಹೆತುಸಿಂದ ಅಲಗಳಿ ಯಲ್ಲಡುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಜಿಸಿದನು. ಆಗ ಮೋಡಪ್ರ ಮೇಲಿಲಕ್ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯೀಂನುವು ಸುಂದರವಾದ ನ್ಯಾರಕ ಭೋಜನವನ್ನು ನ್ಯಾಹಿಸಿದನು ಹಾಗೂ ಯೋಹಾನ 14-16ರಲ್ಲ ದಾಲಲೆಯಾದ ನಲಿಗಣ್ಟದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಶ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ನಿಜವಾದ ಕರೆನ ಭೋಜನದೊಂದಿಗೆ ನಂಭಾಣಣೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯನೊಜಸಿದನು (ಯೋಹಾನ 17); ಅತನ ತಕ್ಷಣದ ಶಿಷ್ಯರ ಗುಂಪನ್ನು ಬಿಸ್ತಿಲಿಸಿ, ಅವರ ವಾರ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಅತನ ಮೇಲೆ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಇಡುವವರನೆನ್ನೂಳಿಗೊಂಡು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಾಗಾಗಿ ಒಂದು ಶ್ರಾಧ್ಯನೆ. ಹಿಂಗೆ, ಮೃದುವಾದ ಜರ್ಜೆಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಲೋಕವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಶ್ರಾಧ್ಯನೆಯಿಲ್ಲ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ದಿನಪ್ರ ಕಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ತೋಣಿಯಾಂದ ಹೋರಿಗೆಬಂದು ಜಂಡ್ರನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲ, ಯೀಂನುವು ಹಟ್ಟಣವನ್ನು ಹಿಂದೆಜಣ್ಣ, ಬೇಧಾನ್ಯದ ದಿಕ್ಕಿನಕಡೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಡೆದುಹೋದನು.

7. ನಿತ್ಯಾರ್ಥ (ಮತ್ತಾಯ 26:36-46).-ಕಿದೆನ್ನೇನ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಲಡುವ ಕರೆವೆಯ ಶ್ರಾಧ್ಯ ಅಂಜಿನಲ್ಲ, ಎಣ್ಣೆಮರಗಳ ಬೆಂಟ ಅಡಿಯಲ್ಲ, ಗೆನ್ನೆಮುನೆ (ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುವ ಗಾಳ) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಸಿದ್ದ ತೋಣಿಕಿತ್ತು, ಎಣ್ಣೆಮರಗಳ

ನೇರಿಣಿನಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮಾರಪರನ್ನು ಹೊರತು ಹಡಿಸಿ ಉಂಡಪರನ್ನು ಅಲ್ಲಜಬ್ಬು, ಶ್ರಾಧೆನೆಗಾಗಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ತೀವ್ರ ಚೆಂದನೆಯಲ್ಲ ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲ ನಿರತನಾದನು, “ಬೆಂಜಿ ಬೆರಿಗಾದನು”⁷; “ದುಃಖಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದನು”⁸; “ನಾಯುವಷ್ಟು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದನು”⁹; “ಆತನ ಬೆವರು ಭೂಬಿಗೆ ಜೀಳುತ್ತಿರುವ ರಕ್ತದ ದೊಡ್ಡ ಹಸಿಗಳೊಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಕ್ಕು”¹⁰ ಮೂರು ನಲ ಆತನ ತಂಗಳಿಂದ ಒಷ್ಣಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆಯ ಕೂಗು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು: “ತಂದೆಯೇ, ನಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಹಾತೆಯ ನನ್ನನ್ನು ಜಟ್ಟು ಹೋಣಾಗಳಾಗಿ ನನ್ನ ಜಿತ್ತೆದಂತಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತೆದಂತೆಯೇ ಆಗಲ.”¹¹ ಮೂರು ನಲ ಆತನು ಆ ಮೂರವರ ಬಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅವರು ನಿಷ್ಟಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಇದೆಲ್ಲದರ ಅರ್ಥವೆನ್ನ? ದೈಹಿಕ ಮರಣವು ಭಯವು ಆತನ ಮುಖದಿಂದ ರಕ್ತದ ಬೆವರು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತೋ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತುಣಿಗಳಿಂದ ವೇದನೆಯಿಂದ ಕೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತೋ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ನ್ಯಾಯನ್ ಯುದ್ಧಭಿರಿರ ಶಾರತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಆತನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದನೋ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲಾಗಂಬಾದ ಮೇಲನ ಕ್ಷಾರ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದ ದೈಹಿಕ ಧ್ಯೇಯ ಕಡಿಮೆಯಿಷ್ಟವನಾಗಿದ್ದನೋ? ಇಲ್ಲಿಯ ವರಗೆ ನಾವು ಅನುಸಂಹಿಸಿದ ಮಾನವರೆಯ ಕೊನೆಗೆ ತರುಣಿಕುಪ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಲಾಡುಗಿ ಹೋಯಿತೋ? ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದಾತ್ಮಾದ ಅರ್ಥವಿರುವುದಲ್ಲವೋ? ಆತನನ್ನು ಭೂಬಿಗೆ ಜಜ್ಞತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಲಾದ ದುಃಖವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ - ಲೋಕದ ಹಾಹಗಳ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳ ಬಿತ್ಯಾಲ್ಲದ ಭಾರವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ? ತಣ್ಣಾದ ಉಹಿಗೆ ದೃಢ್ಯವು ಅಪಯಾಗಿ ಹಲಿಶುಧಾರಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಆತನ ಲದೆಂಳದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ದಾಖಗಳಿಂತೆ, ಆತನು ಜಯಾತ್ಯಾಯಾದನೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೇವೆ: “ಭಯಭಕ್ತಿಯ ನಿಖಿತ ಕೇಳಲ್ಪಣ್ಣನು” (ಅಜ್ಯಾಯ 5:7); “ಹರಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ಬಜ್ಬ ದೇವದೂತನು ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಬಲಹಡಿಸಿದನು” (ಲೂಕ 22:43).

ಉಪಾಂತಿಗಳು

¹ಮಾರ್ಕ 14:6-8. ಈ ಅಜಣೆಕವನ್ನು ಲಜಕ 7ರಳ್ಯಾಯದರೊಂದಿಗೆ ಗಣಿತ ಪಡಿಸಬಾರದು. ಅದು ಮೊದಲನಾಗಿಯತ್ತು, ಅದು ಯೇಸುವಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ತಡವಾಗಿ ಬಂದದ್ವಾಗಿದೆ; ಅದು ತಷ್ಠರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೀಮೆಣಿನ ಮನೆಯಲ್ಲ ಆಯಿತು. ಅದು, ದೂರಾಭಾಸದ ಶ್ರೀಯಂದ ಆದದ್ದು, ಅದು, ಆತ್ಮಿಕ ಶ್ರಾಣಪ್ರಷ್ಟ ಮರಿಯಾಗಿ ಅದದ್ದು; ಅದರಲ್ಲ, ಸೀಮೆಣಿನ ಮಹಿಳೆಯ ಗುಣದ ನಿಖಿತ ಸೀಮೆಣಿನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು, ಇದರಲ್ಲ, ಯಾದನು ವೃಧಾವಾಗಿ ಹಾಕಲುಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ²ಯೋಹಾನ 12:24. ³ಹಿಂನ್ ಅವರು “wrought” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ⁴ಮತ್ತಾಯ 23:13, 14, 15, 23, 25, 27, 29. ⁵ಹಿಂನ್ ಅವರು “durst” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ⁶ಮತ್ತಾಯ 26:21; ಮಾರ್ಕ 14:18; ಲಜಕ 22:21; ಯೋಹಾನ 13:21. ⁷ಮಾರ್ಕ 14:33; ನೋಡಿಲ ಮತ್ತಾಯ 26:37. ⁸ಮಾರ್ಕ 14:33; ನೋಡಿಲ ಮತ್ತಾಯ 26:37. ⁹ಮತ್ತಾಯ 26:38; ಮಾರ್ಕ 14:34. ¹⁰ಲಜಕ 22:44.

¹¹ಮತ್ತಾಯ 26:39, 42, 44; ನೋಡಿಲ ಮಾರ್ಕ 14:36, 39, 41; ಲಜಕ 22:42-46.